

Пам'ятка (-и, мн. -тки, -ток, але дві (три, чотири) пам'ятки) — предмет матеріальної культури минулого, який зберігся, щось таке, що здатне відновити і берегти людську пам'ять.

Призначення пам'яток історії:

• оборонні: замок, вал, фортеця;

♦ культові: церква, каплиця, дзвіниця, костел, синагога, мечеть, монастир;

◆ громадські: палац, театр, навчальний корпус;

• споруди: заклад, торговий будинок.

Пам'ятка історії засновникам Києва на Дніпрі.

Словничок архітектурних термінів

Архітектура — мистецтво проектування, спорудження та художнього оформлення будівель.

Ансамбль — сукупність будівель, споруд, що є частиною одного цілого.

Пам'ятник (монумент) архітектурна або скульптурна споруда в пам'ять чи на честь кого-, чого-небудь.

Будинок із химерами (1901-1902) — цегляна споруда з прикрасами міфологічних та мисливських сюжетів, є головною архітектурною спорудою раннього неоготичного стилю Києва, столиці України.

> Рівноапостольному Великому князеві

> > Ансамбль - резиденція архітектурний шедевр Західної України, розташований у місті

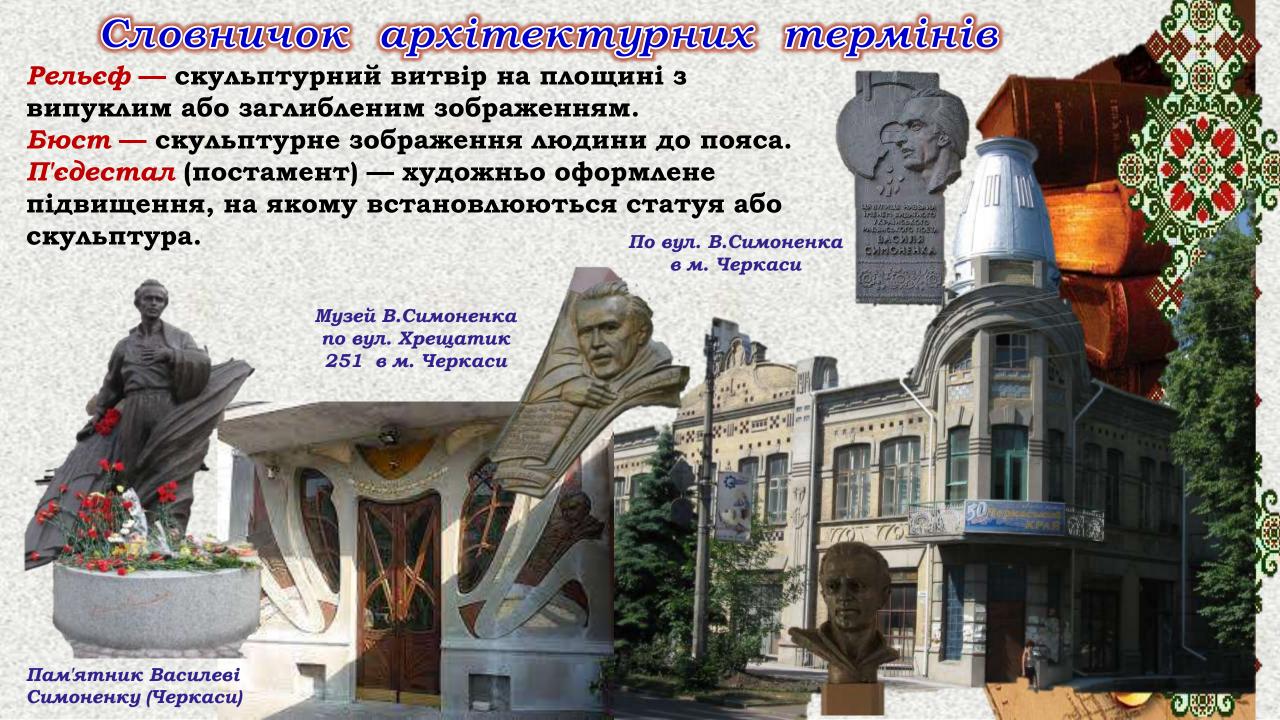
Словничок архітектурних термінів На площі Слави в Черкасах -

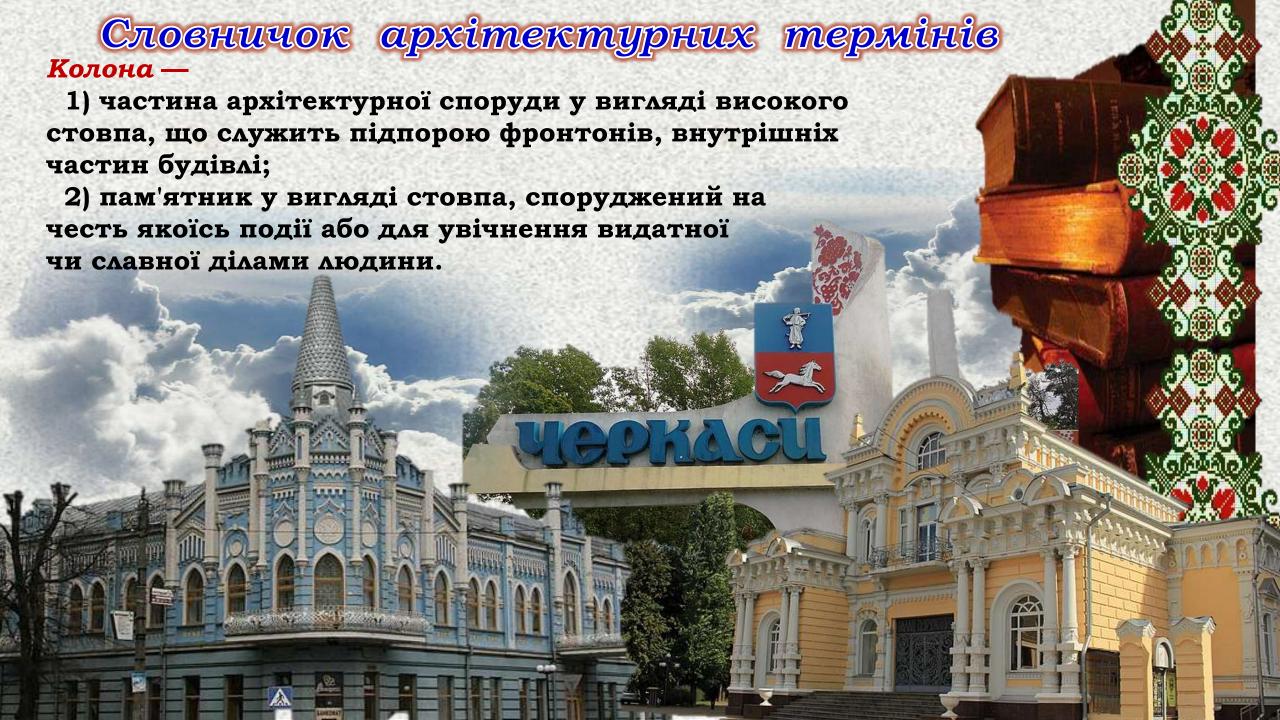
Меморіал — архітектурна споруда для увічнення пам'яті якої-небудь особи чи визначної події.

Скульптура — вид образотворчого мистецтва, твори якого мають рельєфну або об'ємну форму і виконуються способом виливання, різьблення, ліплення тощо з твердих чи пластичних матеріалів (каменю, металу, дерева, глини).

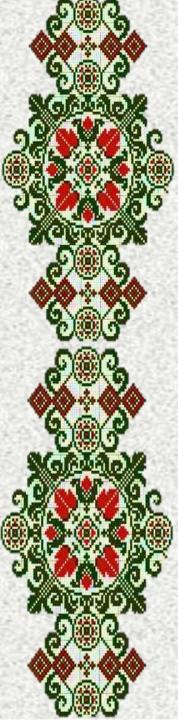

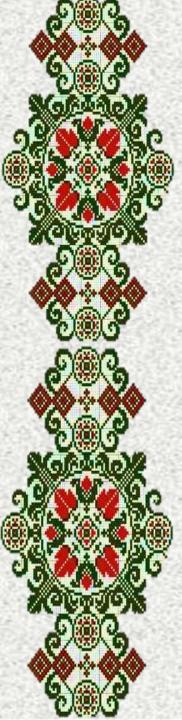

Вибірковий усний переказ

Пам'ятник Кобзареві

Монумент на честь видатного українського поета, прозаїка, художника і мислителя Тараса Григоровича Шевченка, розташований у центрі Шевченківського парку навпроти головного корпусу Національного університету імені Т. Шевченка, був відкритий 6 березня 1939 р. до 125-річчя від дня народження поета. Автори - ск. М. Манізер, арх. Є. Левінсон. Висота скульптури - 6, 45 м, постаменту - 7, 3 м. Первісний варіант пам'ятника був інший, цікавіший за образним вирішенням, динамічніший, пластично виразніший. У постаменті мала бути барельєфна композиція на тему поеми «Гайдамаки».

Твір стояв уже повністю готовий для відливання у бронзі у майстерні М. Манізера в Ленінграді, коли в справу втрутилося більшовицьке керівництво. За спогадами канадського скульптора українського походження Л. Молодожанина, який тоді навчався в АМ у М. Манізера, скульптору наказали зняти сцену з гайдамаками, а постать Т. Шевченка переробити так, щоб він виглядав засмученим.

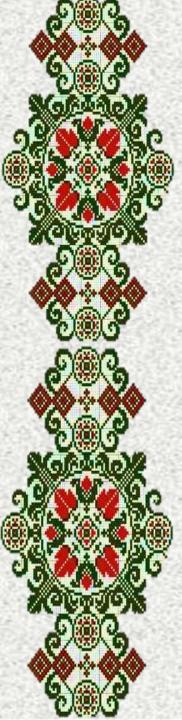

Авторові дорікали, що повсталих гайдамаків і динамічну постать Кобзаря можна трактувати як протест сучасного українського селянства проти радянської влади і «порадили» зробити постать Т. Шевченка з закладеними за спину руками, на які повішено важкий одяг, і щоб голова була опущена.

Тому скульптор змушений був спростити і примітивізувати пам'ятник. Саме в такому вигляді його було відлито на Ленінградському заводі художнього лиття.

Пам'ятник встановлено на невисокому кургані, що викликає асоціацію з Тарасовою горою в Каневі, яка згідно з постановою Радянського уряду у 1925 р. оголошена державним заповідником.

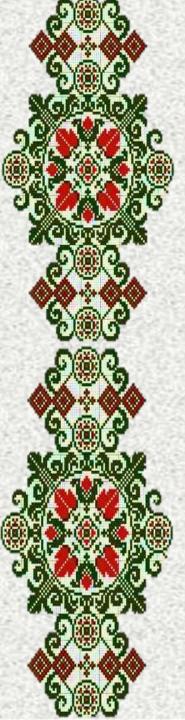
До пам'ятника Кобзарю у Києві ведуть п'ятимаршові сходи, виконані з граніту, з боку головного входу до парку. На головому боці постаменту з червоного граніту зроблено напис накладними бронзовими літерами «Т. Шевченко. 1814—1861», нижче слова із «Заповіту»:

І мене в сім'ї великій, В сім'ї вольній, новій, Не забудьте пом'янути Незлим тихим словом.

Композиція й манера виконання бронзової постаті Т.Шевченка близькі до пам'ятника поетові у Харкові (відкритий 1934 р.). Проте київський монумент позбавлений динаміки й поривання, що притаманні харківському.

Композиція статична, постать застигла. Опущена голова і руки за спиною ніби підкреслюють глибоку задуму Т. Шевченка над долею українського народу, навіюють відчуття безвиході, суму, безнадії, що підсилюється важкими великими складками плаща. Загалом масивність постаті, непорушна поза не узгоджуються з полум'яною вдачею Т. Шевченка, живою силою його поезії і мистецької творчості. Чотирикутної форми постамент ще більше посилює відчуття надмірної спрощеності.

На сьогодні пам'ятник Тарасові Шевченку є головною домінантою парку Шевченка та одним із символів сучасного Києва. Біля монумента нерідко відбуваються збори громадян, мітинги різноманітних політичних сил та громадських рухів. Також біля пам'ятника Кобзарю традиційно проводиться низка культурних заходів. Зокрема, щороку біля підніжжя пам'ятника відбувається церемонія вручення Народної Шевченківської премії.

